

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Październik
Nr XLVI

św. Tomasz z Villanova (10 października)

Urodził się w Fuenllana, Ciudad Real, w Hiszpanii, w 1486 r. Dzieciństwo spędził w Villanova razem z rodzicami. Jako młodzieniec ukończył studia na uniwersytecie Alcala de Henares, gdzie wyróżnił się jako dobry student, a potem przykładny profesor. Zaproszony, by wykładać na uniwersytecie w Salamance, przeniósł się do tego miasta, lecz nie po to, by objąć stanowisko profesora, lecz by wstąpić do nowicjatu św. Augustyna. 25 listopada 1517 r. złożył śluby zakonne i rozpoczął życie kapłana - zakonnika. Wyróżnił się wśród braci swoją gorącą miłością, umiłowaniem nauki i duchem misyjnym w Zakonie, a także wytrwałą służbą dla Kościoła i ludzi biednych. Jego ciało spoczywa w kościele katedralnym w Walencji. **Modlitwa:** Boże, któryś świętego Tomasza biskupa przyozdobił nadzwyczajną cnotą miłosierdzia nad biednymi, prosimy Cię przez jego pośrednictwo, abyś na wszystkich zanoszących do Ciebie prośby, skarby miłosierdzia Twojego miłościwie zlewać raczył. Amen.

św. Ludwik Bertrand (8 października)

Ludwik urodził się 1 stycznia 1526 r. w Walencji.. Wychowywał się od młodości w atmosferze żarliwej wiary. Pragnął pójść za Chrystusem. Kiedy składał śluby zakonne, miał 19 lat. Kapłaństwo przyjął dwa lata później, w 1547 r. Jego życie zakonne ożywiało pragnienie pracy misyjnej. Został magistrem nowicjatu w Zakonie Dominikańskim. Wymagał od kandydatów ofiar i wyrzeczeń, które miały ich przygotować do przyszłej pracy apostołskiej. Sam marzył o pracy misyjnej. Tak długo prosił przełożonych, aż go wreszcie na misje wysłano. W duszy żywił cichą nadzieję, że uda mu się nawet ponieść śmierć męczeńską. 14 lutego 1562 r. wyruszył okrętem do Ameryki Południowej. Dotarł do Kolumbii. Miejscowi przełożeni zezwolili mu przemierzać cały kraj, by głosił Ewangelię. Ze szczególną gorliwością wyszukiwał osady Indian. Świadkowie stwierdzili, że niejeden raz przemawiał on do tubylców w języku hiszpańskim, a ci rozumieli go w swoim narzeczu. W swoich przemówieniach do białych bronił Indian i groził karami Bożymi za wyrażane im krzywdy. Po 7 latach wyniszczających trudów misyjnych powrócił do Walencji, witany owacyjnie przez lud i nowego arcybiskupa miasta i metropolii, św. Jana Ribere. Resztę lat poświęcił pracy w konfesjonale i jako kierownik duchowy wielu wybitnych osób. Zmarł 9 października 1581 r. **Modlitwa:** Boże Wszemchmocny, racz łaskawie sprawić za przyczyną sługi Twego, Ludwika świętego, abyśmy nigdy nie ostygli w gorliwości, do jakiej nas obowiązuje wiara święta i aby każda myśl, każde słowo, każdy czyn, całe życie nasze miało na oku cześć i chwałę Twoją. Przez Chrystusa Pana Naszego Amen.

św. Maria Franciszka (6 października)

Anna Maria Gallo urodziła się w Neapolu w 1715 roku z małżeństwa Franciszka Galli i Barbary Basinsin. Jeszcze przed jej narodzeniem dwóch ludzi przewidziało jej świętość: byli to franciszkanin, św. Jan Józef od Krzyża, i św. Franciszek de Geronimo. Jej ojciec był człowiekiem chciwym i porywczym, matka z kolei odznaczała się szczególną pobożnością i cierpliwością - zwłaszcza wobec męża, który nękał ją i jej córkę. Anna Maria nierzadko, z rozkazu ojca, pracowała do całkowitego niemal wyczerpania sił. Kiedy miała 16 lat, ojciec próbował zmusić ją do małżeństwa z bogatym młodzieńcem. Anna Maria jednak odmówiła i 8 września 1731 wstąpiła do III Zakonu Świętego Franciszka, do klasztoru św. Piotra z Alkantary. Tam przyjęła imię Marii Franciszki od Pięciu Ran Pana Jezusa. Był to wyraz jej nabożeństwa do Maryi, św. Franciszka i pasji Jezusa Pana. W wieku 7 lat przyjęła Pierwszą Komunię św. i od tamtego czasu każdego dnia, z nielicznymi wyjątkami, przystępowała do Stołu Pańskiego. Była stygmatyczką. W jej ciele odnawiały się bolesne rany, które zniknęły jednak w czasie modlitwy. Szczególnej boleści doświadczała w piątki, kiedy to przeżywała w swoim ciele pasję Jezusa. Maria Franciszka cierpiała nie tylko z powodu ran w ciele, ale także za przyczyną licznych aktów pokuty, które nakładała na nią rodzina, współsiostry, a nawet spowiednicy, którzy w ten sposób chcieli wystawić na próbę jej świętość. Maria Franciszka zmarła w opinii świętości 6 października 1791r. **Modlitwa:** Jezu Chryste, Panie nasz! któryś świętą Marię Franciszkę, dziewicę, między innymi darami uczynił przedziwną we wzgardzie świata, spraw miłościwie, prosimy, abyśmy za jej pośrednictwem wzgardziwszy wszystkim, co ziemskie, o Niebo tylko się starali. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Św. Donat (22 października)

Donat pochodził z Irlandii, urodził się w zamożnej rodzinie. Był prawdopodobnie mnichem lub nauczycielem gramatyki. Podczas pielgrzymki do Rzymu, którą odbył ze swoim przyjacielem Andrzejem w roku 825 znalazł się w tokańskim miasteczku Fiesole. Tam, mimo jego protestów, wybrano go przez aklamację na biskupa. Według podań, w okolicznościach jego przybycia dopatrzono się znaku Opatrzności Bożej. Donat pełnił posługę biskupa przez 50 - podobno bardzo trudnych - lat. Szczególną troską otaczał w swojej diecezji sprawy nauczania. Brał udział w koronacji Ludwika II oraz w synodzie rzymskim. Od cesarza Ludwika II otrzymał w roku 866 przywilej, który potwierdził Karol Łysy, na mocy którego miasto i Kościołowi w Fiesole zapewniono nienaruszalność dóbr. Donat pozostawił po sobie teksty poetyckie: poematy na cześć swojej irlandzkiej ojczyzny oraz "Żywot św. Brygidy", irlandzkiej świętej z V w. Zmarł w 875 lub 877 r. **Modlitwa:** Boże, któryś Kościół Twój święty zasługami i apostołską pracą św. Dominika, Wyznawcy Twojego, uświetnić raczył, spraw miłościwie, aby za pośrednictwem jego nie brakło temuż Kościołowi i doczesnej pomocy, i aby się on coraz bardziej wzbogacał w dobra duchowne. Amen.